

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Харманли, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ПЕТНАДЕСЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Д. ИВАНОВА-Г.

при участието на секретаря ГАЛИНА П. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ Д. ИВАНОВА-Г. Гражданско дело № 20215630100993 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Ц. Х. М., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** против Н. Д. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. ****

Ищцата твърди, че в качеството ѝ на секретар на община Харманли била назначена за председател на комисия с членове С. С. и В. Ш., която да извърши проверка по повод на подадена жалба от 60 жители от село Орешец, община Харманли против дейността на назначения кметски наместник. Проверката се осъществила в сградата на кметството на село Орешец, където била проведена среща с явилите се 15 човека. Една част от присъстващите лица разбрали за конкретното съдържание на жалбата от членовете на комисията. Те споделили, че при полагането на подписа им им бил представен бял лист или само лист с подписи, като не били чели жалбата, а им било обяснено, че се подписват за решаване на проблема с питейната и промишлената вода. Пред комисията петима души пожелали да се откажат от подписите си върху жалбата, за което им била предоставена възможност.

Около 20:00 часа на 16.09.2021г. ищцата видяла, че има съобщения от трима свои колеги от общинската администрация, получени чрез мобилното приложение „Viber“, с които я уведомявали, че в социалната мрежа “Facebook” имало публикуван пост от Н. Г. – член на общинския съвет в гр. Харманли и председател на ПП „Възраждане“ в гр. Харманли, който касаел извършената през деня проверка и по-конкретно нея самата. Чрез съобщенията си колегите на ищцата изразили своето възмущение и тревога. Това накарало ищцата да провери лично съдържанието на направеното в социалната мрежа изявление от ответника.

Ищцата твърди, че в 18:59 часа бил качен пост в социалната мрежа от ответника, който съдържал клеветнически и неверни твърдения за работата на комисията и лично за нея, като секретар на община Харманли. Съдържанието на изявлението било следното: „ ! Днес Секретаря на община Харманли и Юрист - консулта на Община Харманли посещават село Орешец и „привикват“ подписаните се жители на „разпит“ където под натиск някои от жителите се отказват от подписите си!; !На някои хора е заявено, че се води полицейско разследване, други са заплашвани, че няма да получават храна от Социалния патронаж!; !? Ние от ПП Възраждане питаме, от кога длъжността Секретар на община

има право да изпълнява полицейски функции? С какво право са привиквани хората на разпит, а не е направено общо събрание на което да се изслушат и двете страни по казуса?!“.

Ищцата счита, че публикацията съдържа набедяване в извършване на престъпление – принуда, изнудване чрез използване на заплахата, оказване на натиск върху жителите на село Орешец и превишаване на служебните й правомощия.

Твърди, че още същата вечер започнала да получава обаждания от близки и познати, които били прочели съдържанието на публикуваното от ответника, като това продължило и няколко дни след това. Всички изразявали негативното си отношение към прочетеното, тъй като не отговаряло на истината.

Ищцата заявява, че в резултат на публикацията се намирала под постоянен стрес, били накърнени доброто й име и репутация. Случилото се се отразило на семейството й, на съня й и като цяло на емоционалното й състояние. Посочва, че и към настоящия момент изпитвала чувство на оскърбление и безпокойство. Възприемала публикацията на ответника като уронваща авторитета и личното й достойнство сред близките и приятелите й. В следствие на пониженото й самочувствие ищцата изпитвала затруднения в социалното общуване. Изпитвала нужда да докаже правотата си, което емоционално я изтощавало.

Твърди, че и към момента на подаване на исковата молба публикацията била налична на профилната страница в социалната мрежа „Facebook“ на ответника, поради което продължава да й влияе емоционално и да причинява щети.

Ищцата счита, че публикацията съдържа фактически твърдения, които представляват приписване на престъпление и са насочени към нея персонално чрез посочване на адресата на престъпленията - секретаря на община Харманли. Твърдението за осъществено престъпление принуда/изнудване било направено чрез съобщаването на определен факт, който бил от естество да накърни доброто й име в обществото. Същевременно били изнесени обстоятелства за конкретно време и място.

Ищцата счита, че приписването на престъпление винаги представлява „позорящо обстоятелства“. Едновременно с това била налице и виновно поведение от страна на ответника, както и специална цел – да бъде уронено доброто й име и да бъде дискретизирана в обществото пред неограничена аудитория.

Ищцата твърди, че няма съмнение в авторството на публикацията, тъй като авторът се идентифицирал като общински съветник от ПП „Възраждане“ в Общински съвет гр. Харманли и едновременно с това имала отличителните белези на всички други качени от ответника постове. Към датата на публикацията ответникът е бил общински съветник при Общински съвет на гр. Харманли от квотата на ПП „Възраждане“.

Същевременно от актуалното длъжностно разписание и поименно разписание на длъжностите в Община Харманли, утвърдени със Заповед № РД-239/24.02.2021 г. на кмета на Община Харманли се установявало, че единствено ищцата можело да бъде идентифицирана като секретар на Община Харманли. Този факт бил известен на служителите на общината, на близките, на роднините и познатите й, както и на обществеността в гр. Харманли, тъй като дейността й в администрацията предполага срещи и контакти с много хора. Поради това счита, че не възниквало съмнение в това към кого точно е насочена клеветническата информация, изложена в публикацията, цитирайки в същата „секретаря на община Харманли“.

С тези мотиви иска ответникът да бъде осъден да заплати сума в размер на 3000,00 лева, представляваща обезщетение за причинените й неимуществени вреди, вследствие на публикацията от дата 16.09.2021г в социалната мрежа „Facebook“, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното й изплащане.

Претендират се и направените разноски по делото.

В съдебно заседание, ищцата се явява лично и с упълномощения по делото адвокат З. Пледира се за уважаване на исковата претенция и присъждане на разноски. Представя

списък по чл. 80 от ГПК.

В предоставения от съда срок по чл. 149, ал. 3 от ГПК са представени писмени бележки по делото.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор на искова молба. Ответникът не оспорва допустимостта на предявения иск, но счита същия за неоснователен и недоказан.

Ответникът оспорва твърдението на ищцата, че той е авторът на посочения от нея текст, публикуван в социалната мрежа „Facebook”. Набляга на обстоятелството, че в социалната мрежа „Facebook” има повече от един потребител с име „Н. Г., както и че регистриран профил с едно име може да бъде използван от трето лице. Уточнява, че е възможно всеки да създаде и използва снимка, име и данни на трето лице в социалната мрежа.

На следващо място ответникът посочва, че не е налице набедяване по смисъла на НК, тъй като престъплението набедяване било от общ характер и съответно подлежи на преследване от прокуратурата. Твърдение за образувано наказателно производство против ответника за извършване на престъпление по чл. 286, ал. 1 от НК липсвало в обстоятелствената част на исковата молба.

Ответникът отрича да е набедил ищцата пред съответния надлежен орган на власт в извършване на престъпление, за което е знаел, че тя е невинна. Не била налице и влязла в сила осъдителна присъда срещу него за твърдяното престъпление, от което ищцата да е пострадала.

Ответникът счита, че твърденията на ищцата не могат да се подведат и под състава на престъплението клевета по смисъла на чл. 147, ал. 1 и следващите от НК, тъй като ищцата не посочвала кои са конкретните твърдения, за които счита, че са клеветнически. Посочва, че в цитирания в исковата молба текст на процесната публикация нямало твърдения изобщо за извършване на престъпление от ищцата. Квалификациите, дадени от нея като принуда и изнудване чрез използване на заплахата били субективни мнения, интерпретации и оценки на цитирания от ищцата текст. В публикацията липсвали данни за извършване на принуда или изнудване. Подобни престъпления не били и описани в този текст по време, място и начин на извършване. Информацията, изнесена с публикацията, представлявала личните впечатления на автора за осъществяването на проверката.

С оглед на това ответникът счита, че не е налице противоправно деяние като елемент от фактическия състав на деликтното право по чл. 45 от ЗЗД.

Допълва, че не е налице елемент от състава на престъплението клевета, доколкото в съдържанието на цитирания текст липсвало поименно посочване на ищцата, което пряко и конкретно да я идентифицира. Уточнява, че само част от текста съдържа твърдения за факти и обстоятелства, а останалата представлява въпроси, съдържащи субективната оценка и мнение на техния автор. Същите не представлявали твърдения за факти и обстоятелства, а оценки за дадена личност, поради което ответникът счита, че могат да се разпространяват свободно, ако не засягат честта и достойнството. Ако се касае за лице, чието име се коментира или се предполага във връзка с обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие, изразяването на мнения с негативна оценка, които са във връзка с този пост, дейност или занятие, същото не съставлявало противоправно поведение. Процесният случай бил именно такъв, доколкото ищцата заемала обществен пост.

Ответникът счита, че разпространението на оценъчни съждения, не подлежи на проверка за вярност, тъй като те съставляват коментар на фактите, а не възпроизвеждат такива. Посочва, че такава критика към работата на всяко лице, заемащо публична и обществено значима длъжност е нормална и представлява израз на свободата на словото, както и на възможността на гражданското общество да осъществява контрол върху дейността на институциите. При това положение липсвало съзнание за оклеветяване от автора на текста.

Ответникът допълва съжденията си с цитиране на практика на ВКС, съгласно която когато са налице негативни коментари срещу лице във връзка с негов обществен пост, дейност или занятие, то се ползва от по-ниска степен на защита срещу клевети и търпи по-високо ниво на критика именно за действия, свързани с този негов пост, дейност или занятие. Негативните оценки за определена личност, открояваща се по една или друга причина в обществения живот, не пораждат отговорност, ако не засягат достойнството на личността.

Ответникът посочва, че частта от публикацията, която съдържа факти и обстоятелства също не може да се определи като клевета, тъй като изнесените факти били истина. Ищцата сама потвърждавала с изложеното в исковата молба, че заедно с юрисконсулта на Община Харманли са посетили село Орешец на 16.09.2021г. Ответникът твърди, че било вярно обстоятелството, че са били привиквани подписалите се жители и са били разпитвани - което само по себе си не било противоправно деяние и ищцата не можела да търси отговорност за клевета за това, дори и това да е неистина, защото разпита на жители на селото не било позорящо обстоятелство.

Истина било и твърдението, че върху жителите бил оказван натиск, за да се откажат от подписите си. Същото не съставлявало клевета, доколкото нямало данни именно ищцата да е била тази, която е оказвала натиск върху жителите на село Орешец. Действително на някои от хората било заявено, че се води полицейско разследване, което само по себе си не било противоправно деяние, не съдържало нищо клеветническо в себе си, дори и да е неистина, защото твърдението, че се води полицейско разследване, не било позорящо. Вярно било, че имало хора, които са били заплашвани, че няма да получат храна от Социалния патронаж. Но и този израз не съдържал клеветнически твърдения за ищцата, доколкото липсвало твърдение в текста именно тя да е заплашвала жители на селото. Наличието на обществено напрежение срещу кметския наместник също било вярно обстоятелство.

Ответникът намира ищцовата претенция за неоснователна и недоказана и поради това, че твърдените вреди не били индивидуализирани и уточнени като вид, времетраене и проявление.

При условията на евентуалност прави възражение по чл. 52 от ЗЗД относно размера на претендираното обезщетение, тъй като счита същото за прекомерно. Ищцата твърди, че била узнала за деликтното събитие на 16.09.2021г. вечерта, а исковата молба била депозирана на дата 01.10.2021г. Предвид краткия период от 15 дни търсеният размер на обезщетение бил силно завишен и не отговарял на принципа на справедливостта.

Предвид изложените мотиви ответникът моли за отхвърляне на предявения иск като неоснователен и недоказан. Претендира разноски по делото.

В съдебно заседание, в което е даден ход по същество на делото ответникът се явява лично и с адвокат Б.. Пледира за постановяване на отхвърлително съдебно решение. Претендират се направените разноски по делото съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на закона, събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че на 16.08.2021г. била депозирана в община Харманли жалба от жителите на село Орешец против кметския наместник на селото, ведно със списък с имена, подписи и рождена година на жители на село Орешец, които подкрепят жалбата.

Видно от заповед № РД-1371 от 20.08.2021г. на кмета на община Харманли е била назначена комисия за извършване на проверка по повод посочената жалба с вх. № ОХ-16-100/16.08.2021г. по описа на община Харманли от жителите на село Орешец, община Харманли. Определен е срок за извършване на проверката – едномесечен от датата на издаване на заповедта. Комисията била в състав – председател ищцата в качеството ѝ на секретар на община Харманли, свидетеля С. С. – началник отдел „АИО“, свидетеля В. Ш. – юрисконсулт, В. Н. – еколог и М. К. – главен експерт – човешки ресурси.

Съгласно представения по делото констативен протокол от 17.09.2021г., изготвен от горепосочената комисия на 16.09.2021г. от 10 часа до 14 часа била извършена проверка на място в сградата на кметството на село Орещец. В проверката участвали част от комисията, а именно ищцата и двамата свидетели С. и Ш.. В констативния протокол били описани извършените от комисията действия, като изчерпателно били посочени лицата, с които било разговаряно за проверявания случай. Видно от съдържанието на констативния протокол са описани две групи жители на село Орещец и техните становище, а именно една част доволни от изпълнението на задълженията на кметския наместник и една част, които поддържат жалбата против кметския наместник и конкретизират оплакванията си. В констативния протокол са описани и възраженията и обясненията на кметския наместник по повод подадената жалба против нея. В констативния протокол е отразено, че част от подписалите жалбата след разговор с комисията са се отказали от подписите си, което направили в писмен вид, като поради затруднения имало такива и написани от членове на комисията, но прочетени и подписани от съответния жител.

По делото са представени и сведения от Хрисанка Димова Добринова, Петра Атанасова Митрева, Желязка Ангелова Г., Елена Николова Московка и Петра Николова Вълчева, с които се отказват от подадената жалба, тъй като не били наясно със съдържанието ѝ, а мислели, че се подписват за проблемите с питейната вода в селото. Приети са и сведенията от Росица Таушанова, кметски наместник на село Орещец.

Със заповед № РД-239 от 24.02.2021г. на кмета община Харманли е утвърдено длъжностно и поименно разписания на длъжностите в Общинската администрация – Харманли, считано от 01.01.2021г. От приетите по делото разписания се установява, че в община Харманли има само една щатна бройка за длъжността „секретар на Общината“ и тя се заема от Ц. Х. М..

Съгласно структура и състав на общински съвет на гр. Харманли за мандат 2019г. до 2023г. Н. Д. Г. е член на общински съвет от политическа партия „Възраждане“.

Всъщност установените с посочените писмени доказателства факти и обстоятелства не са били спорни между страните, поради което предвид липсата на оспорвания от страните по изготвения доклад с обявления за окончателен доклад по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищцата заема длъжността „секретар“ на община Харманли; че по силата на заповед № РД -1371 от 20.08.2021г. е била назначена за председател на комисия в състав С. С., В. Ш., В. Н. и М. К., която да разгледа жалба от жителите на село Орещец, община Харманли и да извърши проверка по случая; че на 16.09.2021г. ищцата заедно с членовете от комисията С. С. и В. Ш. е провела среща в сградата на кметството с жители на село Орещец по повод подадената жалба, както и че ответникът е общински съветник при Общински съвет гр. Харманли от квотата на ПП „Възраждане“.

Съгласно извадка от интернет страницата xnews.bg на 29.10.2021г. е била публикувана статия с автор свидетеля Т. П. по отношение на изразеното недоволство от жителите на село Орещец против кметския наместник. По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза, от която е видно съдържанието на представения видеоклип от репортаж от село Орещец. Посочените доказателства не следва да бъдат подробно обсъждани, доколкото същите не допринасят за изясняване на факти и обстоятелства от предмета на доказване по делото.

По отношение на характера на твърденията в процесната публикация в социалната платформа „Facebook“ са събрани две групи гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите на ищцата и тези на ответника.

Съгласно показанията на свидетеля В. Ш. в хода на проверката на случаен принцип били извикани жители на село Орещец, подписали жалбата против кметския наместник. Изслушването на жителите на село Орещец се извършвало единствено в присъствието на членовете на комисията. Според свидетеля Ш. по време на изслушването някои от жителите

използвали по-висок тон, но той не бил насочен спрямо тях и извършването на проверка, а по други причини – недоволство от работата на кметския наместник или при установяване на съдържанието на жалбата, под която се били подписали. Свидетелят Ш. е категоричен в твърденията си, че ищцата не е казвала на никого от присъстващите, че се намира на разпит, че се води полицейско разследване или че ще бъде лишен от получавана храна от социалния патронаж. Акцентираща върху обстоятелството, че през цялото време е присъствал на изслушването на жителите на село Орешец и не е имало момент, в който ищцата да е оставала само с някой от тях. Свидетелят Ш. разказва, че в хода на проверката е имало жители на село Орешец, които са се отказали от жалбата след узнаване на цялостното ѝ съдържание. Това било извършено както устно пред комисията, така и писмено.

Показанията на свидетеля С. са сходни с тези на свидетеля Ш. отново време, място и начин на извършване на проверката, както и на избор на жители, които да бъдат изслушани. Уточнява, че проверката е започнала с изслушването на лицето, от чието име е подадена жалбата. Показанията на свидетеля Ш. се подкрепят от тези на свидетеля С. досежно обстоятелството за наличието на жители отказали се от подадената от тяхно име жалба. Свидетелят С. също изрично посочва, че през цялото време е присъствал на проверката и на извършените разговори с жителите на селото, както и че не знае в негово отсъствие да са провеждани други разговори с жителите на село Орешец. Съгласно разказаното от свидетеля С. ищцата не е казвала на никого от присъстващите, че се намира на разпит, че се води полицейско разследване или че ще бъде лишен от получавана храна от социалния патронаж, нито пък е споменавала предходната си месторабота и длъжност.

Показанията на свидетеля Т. П. не допринасят за изясняване на делото от фактическа страна. Свидетелят П. не разказа никакви факти и обстоятелства, които да са относими към твърдяното противоправно деяние. Показанията на свидетеля се отнасят за оплакванията на жителите на село Орешец от кметския наместник, но не и от действия на секретаря на община Харманли при извършване на проверка на 16.09.2021г.

Свидетелката С. С. е от изслушаните на 16.09.2021г. жители на село Орешец. Съгласно показанията ѝ на посочената дата е била извършена проверка по повод на подадена жалба, като били изслушани и други жители на селото. Съгласно показанията на свидетелката С. тя разбрала за извършването на проверка от други жители на селото, които коментирали, че отиват да си задраскат подписите, за да не ги викат в полицията в гр. Харманли. Показанията на свидетелката С. относно състава на комисията се подкрепят от останалите доказателства по делото. Свидетелката С. разпознава и посочва ищцата като жената, която е участвала при изслушването им. Категорично заявява, че ищцата не е казвала, че жителите се намират на разпит, че се води полицейско разследване или че няма да получат храна от социалния патронаж. Напротив свидетелката С. допълва, че последната реплика е била казана, но не от ищцата, а от кметския наместник в центъра на селото, а проверката била извършвана в сградата на кметството. Свидетелката С. уточнява, че ищцата не е казвала, че работила като полицай и по време на изслушването си свидетелката по никакъв начин не се е почувствала заплашена.

Съдът дава вяра и на двете групи свидетели. Показанията им са последователни, вътрешнонепротиворечиви и непосредствени – тримата свидетели са очевидци и са присъствали на процесната проверка. Макар свидетели на насрещни страни показанията им са едноточни по отношение на начина на извършване на проверката и поведението на ищцата по време на осъществяването ѝ. Съдът не споделя възраженията, изложени в писмените бележки на ответната страна, че показанията на свидетеля Ш. и С. не следва да се кредитират, тъй като се намирали в условията на служебна зависимост с ищцата.

Възраженията на ответната страна по отношение достоверността на посочените гласни доказателствени средства съдът намира за неоснователни. При оценка истинността на показанията съдът взе предвид евентуалната заинтересованост на свидетели от изхода на делото. Съдът не може да игнорира показанията на свидетелите само поради евентуалната

им заинтересованост, а е задължен да прецени достоверността им, чрез цялостна съпоставка на всички доказателства по делото. В този смисъл са и решение № 159 от 22.02.2016г., постановено по т.д. № 1871 по описа за 2014г. на ВКС, I I т.о., решение № 228 от 01.10.2014г., постановено по гр.д. № 1060 по описа за 2014г. на ВКС, I г.о., решение № 177 от 28.07.2015г., постановено по гр.д. № 6369 по описа за 2014г. на ВКС, IV г.о. и решение № 118 от 11.01.2021г., постановено по гр.д. № 665 по описа за 2020г. на ВКС, I I г.о. Вероятността свидетелят да бъде заинтересован в полза или във вреда на една от страните се преценява от съда с оглед на всички други данни по делото – чл. 172, ал. 1 от ГПК. При съобразяване на посочената разпоредба съдът анализира показанията на свидетелите Ш. и С. и намира, че следва да им даде вяра. Същите се подкрепят от останалите доказателства по делото, включително и от показанията на свидетеля на насрещната страна.

За установяване настъпването на неимуществени вреди от твърдяното противоправно деяние са събрани единствено гласни доказателствени средства. Съгласно показанията на свидетеля Димитър Д. непосредствено след запознаване със съдържанието на процесната публикация ищцата се е разстроила, разказала, че посоченото не отговаря на истината и тя единствено е изпълнявала служебните си задължения, възложени от прекия ѝ началник. Свидетелят Д. разяснява, че ищцата и ответникът се познават и били в добри отношения. Дълго време били съседни и живеели врата до врата и взаимно си били помагали. От обстоятелството, че публикацията била от името на ответника ищцата се била чувствала още по-зле според свидетеля Д.. Според него ищцата се чувствала зле и морално засегната. Свидетелят направил опит да успокои ищцата, но в крайна сметка се наложило тя да вземе медицински медикамент от вида на „Валидол“. Свидетелят се опитал да отклони вниманието на ищцата и да говори за други неща, но без успех. Уточнява, че ищцата доста време преживявала процесната публикация. Свидетелят счита, че подобно нещо нямало как да не рефлектира върху работата и на чувството за удовлетвореност. Свидетелят Д. споделя, че близки и познати и на двамата разбрали за публикацията и започнали да задават въпроси по повод на осъществената проверка от ищцата.

Изложеното вече относно достоверността на показания на евентуална заинтересована страна важат и по отношение на показанията на свидетеля Д.. Макар същият да живее на съпругески начала с ищцата съдът намира показанията му за достоверни и счита, че същите следва да бъдат кредитирани. Нормално и логично е за претърпяването на неимуществени вреди да са запознати близките на пострадалото лице. Именно лицата от близкия кръг на пострадалия биха могли да дадат преки и непосредствени впечатления за претърпените вреди и техния интензитет. Показанията на свидетеля Д. съдът оценя като последователни, правдиви и вътрешнонепротиворечиви, поради което същите следва да бъдат кредитирани.

Съгласно показанията на свидетеля Ш. след процесната публикация е имало промяна в поведението на ищцата, но без да се конкретизира в какво се е изразявала. Двамата свидетели Ш. и С. посочват, че процесната публикация им е станала достояние и са се запознали със съдържанието чрез социалната платформа „Facebook“.

От приетите по делото съдебно-софтуерни експертизи се установява, че автор на представените разпечатки на хартиен носител на електронни документи е администриращият профил в социалната мрежа „Facebook“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702. Двете експертизи са еднопосочни по отношение на това, че профил, регистриран в социалната мрежа „Facebook“, може да бъде администриран от повече от едно лице, както и от лице с различни лични данни от тези посочени в профила. Ето защо и двете вещи лица посочва, че публикациите са осъществени от профил в социалната мрежа „Facebook“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702, като няма втори профил с такъв уникален идентификационен номер, но ползвателят на този профил не може да бъде установен. Посочват, че публикуването на снимката и името на едно лице в тази социална мрежа по никакъв начин не може да се установи, че това лице е автор на текст в този сайт. Съгласно заключенията представените разпечатки на хартиен

носител на електронни документи, представени по делото имат идентично съдържание с това на публикациите, намиращите се на профил в социалната мрежа „Facebook“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 и не са били манипулирани.

Съдът намира, че представените писмени доказателства следва да бъдат обсъждани при постановяване на крайния съдебен акт, независимо от оспорването им от ответната страна. В случая се касае за представяне на електронни документи, възпроизведени на хартиен носител като препис, т. е. разпечатка. Възпроизвеждането на електронния документ върху хартиен носител не променя характеристиките му. Съгласно чл. 184, ал. 1, изр. 1 ГПК, той се представя по делото именно върху такъв носител, като препис, заверен от страната. Ако другата страна не поиска представянето на документа и на електронен носител, преписът е годно и достатъчно доказателство за авторството на изявлението и неговото съдържание /в посочения смисъл - решение № 77 от 17.03.2015 г. по гр. д. № 2040/2014 г. на ВКС, IV ГО, определение № 838 от 21.11.2016 г. по гр. д. № 2687/2016 г. на ВКС, IV ГО/.

В настоящия случай електронните документи са представени и на електронен носител, като е установена тяхната идентичност с направените разпечатки и с публикациите от съответната социална мрежа. От останалите доказателства по делото и от експертните заключения се установява „електронния автор“ на тези документи, а именно профил с уникален идентификационен номер № 100001650469702, а дали същият се администрирал от ответника е въпрос по същество на делото, който следва да бъде разрешен при съвкупния анализ на доказателствата по делото.

Изслушан по реда на чл. 176 от ГПК ответникът отрича да притежава и администрира профил в социалната мрежа „Facebook“.

Други относими към предмета на доказване доказателства не са събрани в хода на съдебното дирене.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Съдът е сезиран с иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди. Разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД предвижда задължение всеки да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Фактическият състав на деликтната отговорност включва противоправно поведение, вреди, причинна връзка между вредите и противоправното поведение и вина. В тежест на пострадалия е да докаже елементите от фактическия състав, с изключение на вината. Съгласно чл. 45, ал. 2 от ЗЗД вината се предполага до доказване на противното. Доколкото е налице оборима презумпция предвид разпоредбата на чл. 154, ал. 2 от ГПК доказателствената тежест се размества и в тежест на ответника е да докаже липсата на вина.

По отношение на размера на обезщетението, представляващо репарация на увреждането, съдът следва да се произнесе по справедливост.

По делото е представен възпроизведен на хартиен носител електронен документ под формата на разпечатка от социалната платформа „Facebook“ от страница с адрес <https://www.facebook.com/nikolai.georgiev.144734/posts/4793973>... с посочен абонат: Н. Г., от която е видно, че на 16.09.2021г. в 18:59 часа е качена публикация със следното съдържание: *„Уважаеми жители на община Харманли, драги българи, в качеството си на общински съветник от ПП Възраждане в общински съвет Харманли Ви запознавам със един казус, който не засяга единствено посоченото село! Убеден съм в това! Към нас се обърнаха жители на село Орешец, община Харманли за съдействие за следното! Жители на село Орешец, община Харманли вхидират подписка против действия и бездействие на Кметския наместник на селото до Кмета на община Харманли! !Днес Секретаря на община Харманли и Юрист - консулта на Община Харманли посещават село Орешец и „привикват“ подписалите се жители на „разпит“ където под натиск някои от жителите се отказват от подписите си!; !На някои хора е заявено, че се води полицейско разследване, други са заплашвани, че няма да получават храна от Социалния патронаж!; !? Ние от ПП*

Възраждане питаме, от кога длъжността Секретар на община има право да изпълнява полицейски функции? С какво право са привиквани хората на разпит, а не е направено общо събрание на което да се изслушат и двете страни по казуса?! В качеството си на общински съветник от ПП Възраждане в Общински съвет Харманли и в общинската структура на ПП Възраждане ще сезираме отговорните институции и ще предприемем необходимите действия за разришаване на казуса, но подчертавам без полицейски методи и действия! Уважаеми жители на село Орешец, на будните от вас изказваме благодарност и им казваме, че точно така трябва да действат, на тези които са се поддали днес казваме, че няма нищо страшно, много скоро ще се уверите че с общи усилия можем да постигнем всичко! Драги управляващи Община Харманли, осъзнайте се! Мутренско -герберските полицейщини вече трябва да престанат, българите и жителите на Община Харманли повече няма да търпим своеволията ви! ЗАЕДНО МОЖЕМ ВСИЧКО! ВРЕМЕ Е ЗА ВЪЗРАЖДАНЕ НА ОБЩИНА ХАРМАНЛИ И БЪЛГАРИЯ!“

На основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване от страните, че ищцата заема длъжността „секретар“ на община Харманли и по силата на заповед № РД -1371 от 20.08.2021г. е била назначена за председател на комисия в състав С. С., В. Ш., В. Н. и М. К., която да разгледа жалба от жителите на село Орешец, община Харманли и да извърши проверка по случая, както и че на 16.09.2021г. ищцата заедно с членовете от комисията С. С. и В. Ш. е провела среща в сградата на кметството на село Орешец с жители на селото по повод подадената жалба. Страните по делото не са имали възражения по доклада на съда и с протоколно определение същият е бил обявен за окончателен. Посочените обстоятелства се установяват по безспорен и категоричен начин и от представените по делото писмени доказателства - длъжностно разписание и поименно разписание на длъжностите в Община Харманли, утвърдени със Заповед № РД-239/24.02.2021г. на кмета на Община Харманли, заповед № РД-1371 от 20.08.2021г. на кмета на община Харманли и констативен протокол от 17.09.2021г.

Предвид събраната доказателствена съвкупност може да се направи напълно обоснован извод, че процесната публикация се отнася до ищцата и до извършената проверка на 16.09.2021г. в село Орешец, община Харманли по повод подадена от жители на селото жалба против кметския наместник. Не е задължително увреденото лице да бъде посочено от автора на изявлението чрез неговите имена. Възможно е да бъде посочено по всякакъв друг начин, който не предполага никакво съмнение относно неговата личност. Само тогава съдът може да приеме, че са накърнени доброто име, честта и достойнството именно на ищеца и спрямо него е било насочено противоправното деяние. В настоящия случай в процесната публикация е посочено, че секретарят на община Харманли е извършвал посочените действия на привикване за провеждане на разпит. От писмените доказателства по делото се установява, че има само един секретар на община Харманли и това е ищцата. Съдът намира, че в случая споменаването на длъжността – секретар на община Харманли обуславя извод, че публикацията се отнася именно до ищцата.

В исковата молба ищцата е посочила кои изрази и действия от цитираната публикация са я засегнали, тоест в какво се изразява противоправното поведение на деликвента при отправени клеветнически твърдения. Това е от изключително важно значение, за да може съдът да извърши проверка дали действително са налице клеветнически твърдения.

Престъплението клевета – чл. 147 от НК представлява разгласяване на неистински позорни обстоятелства за друго или приписване другиму на престъпление, каквото той не е извършил. Обект на клеветата е външната обективна страна на честта на пострадалия – доброто му име в обществото, оценката на другите за него. Престъплението клевета има две форми на изпълнително деяние – приписване другиму на позорно обстоятелство или на престъпление. Това твърдение трябва да е неистинно/ невярно. За осъществяване на престъплението клевета не е необходимо присъствието на пострадалия за разлика от

обидата. Деянието е довършено с разгласяването, тоест с довеждането до знанието на трето лице, на позорното неистинско обстоятелство.

Съществена е разликата между обидата и клеветата. Докато обидата е една отрицателна оценка, то клеветата е твърдение за конкретен факт, при това позорен, чието съществуване може да бъде проверено и само ако е неистинно ще доведе до съответна деликтна отговорност при наличието на другите елементи от фактическия ѝ състав. Ето защо съдът е длъжен да посочи кои твърдения са за факти и кои представляват оценка на тези факти. Отговорността на ответника може да се ангажира само при установяване неистинността на твърденията за факти и то ако същевременно позорят адресата им. Оценките и мненията са тези факти не подлежат на проверка за вярност и могат да ангажират отговорността на автора им само ако представляват обида.

На още една плоскост е важно твърдението на ищцата за конкретните думи и изрази, причинили и неимуществени вреди, и тяхното разделяне на твърдения за факти и мнения за тези факти, тъй като мненията ще представляват противоправно деяние само ако са обидни и само ако са извън рамките на свободата на словото. В разпоредбата на чл. чл. 39 от Конституцията на Република България е прокламирано основното право на гражданите да изразяват мнение и да го разпространяват чрез слово – писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин, като то не е абсолютно, тъй като не може да се използва за нахърняване на правата и доброто име на друго. Такава възможност не е установена и в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България, отнасящ се до възможността всеки да търси, получава и да разпространява информация, чието осъществяване, също не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани.

Свободата на изразяване на мнение не е предвидена като абсолютна и в ЕКПЧОС. Съгласно чл. 10 от ЕКПЧОС всеки има право на свобода на изразяването на мнения, като това право включва свободата на всеки да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация и идеи без намеса на държавните власти и независимо от държавните граници. Упражняването на тези свободи, съгласно ЕКПЧОС, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност и на териториалната цялост, за предотвратяването на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала, както и на репутацията или правата на другите, за предотвратяване разкриването на информация, получена доверително, или за гарантиране авторитета и безпристрастността на правосъдието.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства разгледани поотделно и в тяхната съвкупност може да се направи обоснован извод, че твърденията в процесната публикация обстоятелства са неверни. По делото са разпитани както свидетели, поискани от ищцовата страна, така и от ответната страна по отношение на извършената проверка на 16.09.2021г. в село Орешец, община Харманли. От показанията им не се установява ищцата да е привиквала жители на селото на разпит, да е оказвала натиск върху тях, за да се откажат от подписите си, да е заявявала, че се води полицейско разследване или да ги е заплашвала, че няма да получат храна от Социалния патронаж. Напротив съгласно показанията на свидетелката С. С. тя не само не е била привиквана в сградата на кметство, а сама е отишла. Действително свидетелката посочва, че поводът да отиде е бил коментара на други жители на селото, че отиват да си задраскат подписите, за да не бъдат викани в полицията. Но не се установява кои им е казал, че ще бъдат викани в полицията по повод на жалбата. Свидетелката С. разпознава ищцата като един от членовете на комисията, провела проверката и изрично отбелязва, че ищцата не ѝ е казвала, че се намира на разпит, че се води полицейско разследване или че няма да получи храна от социалния патронаж. Напротив свидетелката С. допълва, че последната реплика е била казана, но не от ищцата, а от кметския наместник в центъра на селото, а проверката била извършвана в сградата на кметството.

От нито едно от събраните по делото доказателства не се установява истинността на твърденията в процесната публикация. Безспорно от доказателствената съвкупност се установява, че е налице недоволство и напрежение в село Орешец по повод на изпълнението на задълженията на кметския наместник. Доказва се от представените писмени доказателства, че част от жителите на село Орешец, община Харманли са се отказали от подписите си и участието си в жалбата против кметския наместник. Не се установи от поисканите от страните и събрани по делото доказателства при извършване на проверката да са осъществени твърдените в публикацията действия от ищцата. Нито едно от доказателствата дори по косвен път не води до извод, че именно ищцата по време на извършената проверка на 16.09.2021г. е привиквала на разпит жителите на село Орешец, а не са били изслушвани, че е оказвала натиск, за да се откажат от подписите си, да е заявявала, че води полицейско разследване, да е заявявала, че е работила като полицаи и съответно изпълнява полицейски функции, да е заплашвала жителите, че няма да получат полагащата им се храна от социалния патронаж, ако не се откажат от жалбата си. Следователно твърдените факти в процесната публикация следва да се ценят като неверни. За да се ангажира деликтната отговорност на ответника, освен неверни те трябва да представляват или твърдение за извършване на престъпление, което всякога е позорно, или сами по себе си да представляват позорни обстоятелства.

Позорността е обратната страна на честта и като нея е относително понятие, чието съдържание се мени в зависимост от определени условия. Най-общо позорни обстоятелства са тези, които биха могли да накърнят доброто име на човека – чието разгласяване е опасно за него. В настоящия случай разгласените чрез социалната платформа обстоятелства касаят изпълнението на служебните задължения на ищцата. Твърденията, че ищцата не изпълнява съвместно служебните си задължения и превишава правомощията си се характеризират от настоящия съдебен състав като позорни. По никакъв друг начин освен като недостойно съгласно общоприетите морални разбирания не може да бъде ценено оказването на натиск въз основа на служебно положение, отправянето на заплахи с лишаване от определено благо и извършването на проверка по жалба чрез извършване на разпити и използване на методи от друг вид производство. Такова поведение винаги и нееднозначно би предизвикало негативната оценка на обществото за извършващия подобни действия. Следователно разгласяването на твърдения за подобни действия още повече от лице, заемащо обществено значима длъжност в местното самоуправление, ще навреди на доброто му име в обществото, тъй като разгласените твърдения са абсолютно морално неприемливи, а дори в една част и законово.

Тук е моментът да се посочи, че приписването на престъпление – втората форма на изпълнителното деяние на престъплението клевета, всъщност представлява частен случай на разгласяване на позорно обстоятелство. При тази форма деецът твърди пред трето лице, че пострадалият е извършил някакво конкретно престъпление, което в действителност не е. Доколкото престъплението винаги е укоримо деяние, то винаги се отразява отрицателно на доброто име на този, за когото се твърди, че го е извършил. Приписването на престъпление се изразява в твърдения, че дадено лице е осъществило елементите от състава на дадено престъпление, достатъчно конкретизирано по време, място и елементи от фактическия състав на престъплението, като не се изисква приписването престъпление да бъде юридически формулирано, нито да бъде напълно индивидуализирано. В настоящия случай процесната публикация съдържа признаците на състава на престъплението принуда – чл. 143, ал. 1 от НК – *„Който принуди другото да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му, като употреби за това сила, заплашване или злоупотреби с властта си“*. Посочени са време и място на извършване на 16.09.2021г. в село Орешец като употребила заплашване секретарят на община Харманли принудил част от жителите на село Орешец да извършват нещо противно на волята им - да се откажат от жалбата си.

В останалата си част публикацията представлява критика на изложените факти, която

доколкото не представлява обида не може да доведе до отговорност на автора ѝ. В противен случай би се нарушило правото му на изразяване на мнение. Предвид заемната от ищцата длъжност е нормално работата ѝ да бъде обсъждана и критикувана. Чрез критиката се разкриват слабостите и недостатъците в работата на публични фигури и обществени институции. Критиката обаче следва да се осъществява във форма, съобразена с моралните норми, без засягане на честта и достойнството на другите, което в настоящия случай с част от изразите, използвани в процесната публикация не е спазено.

Безспорно по делото се установява и разгласяването на посочените позорни обстоятелства чрез използването на социалните мрежи.

Предвид изложените до момента мотиви настоящия съдебен състав намира, че по делото се установява извършването на деяние, което е противоположно.

Основен според въпрос по делото е този за авторството на процесната публикация и съответно вината на ответника.

Съдът намира за необходимо да посочи, че съобразно правната теория и съдебната практика косвеното доказване може да бъде достатъчно за пълно доказване, тогава когато е налице такава система от доказателствени факти, която да изключи всяка друга вероятност (версия), тоест когато създава сигурност, че фактът, индициран чрез съвкупността на доказаните доказателствени факти, наистина се е осъществил.

Настоящия случай според настоящият съдебен състав е именно такъв. Съдът намира, че от съвкупната преценка на доказателствата по делото е установено, че автор на процесните изявления на профил с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook” е именно ответникът.

Между страните е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ответникът е общински съветник в общински съвет на гр. Харманли от политическа партия „Възраждане“. Всъщност от представените по делото писмени доказателства се установява, че в общинския съвет на гр. Харманли няма друг общински съветник от политическа партия „Възраждане“.

Няма спор и относно имената на ответника – Н. Г., неговата дата на раждане – 30.10.1975г. и членуването му в политическа партия „Възраждане“.

Съгласно приетите по делото заключения по назначените съдебно-софтуерни експертизи представените по делото възпроизведени на хартиен носител електронни документ под формата на разпечатки от социалната платформа „Facebook” от страница с адрес <https://www.facebook.com/nikolai.georgiev.144734> са идентични на тези качени в социалната мрежа „Facebook” от потребител с име на профил изписано на К.ица „Н. Г.“ и <https://www.facebook.com/nikolai.georgiev.144734>, като този профил има уникален идентификационен номер № 100001650469702. Също така от експертните заключения се установява, че представените разпечатки на електронни документи не са били технически манипулирани и отговарят изцяло на установеното на профил изписан на К.ица – „Н. Г.“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook”.

Една част от представените на хартиен носител електронни документи създадени чрез профил изписан на К.ица – „Н. Г.“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook”, включително и процесната публикация (от 17.02.2022г., 16.09.2021г. и 09.09.2021г.) касаят дейността на общински съветник от ПП Възраждане в общински съвет гр. Харманли. А единствен общински съветник от ПП Възраждане в общински съвет гр. Харманли е ответникът.

Друга част от представените на хартиен носител електронни документи, създадени чрез профил изписан на К.ица – „Н. Г.“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook” – тези от 15.03.2022г. и от 16.03.2022г. се отнасят до събития на 16.03.2022г. от 09:30 часа и на 18.04.2022г., когато са били насрочени съдебни заседания по настоящото дело.

Следва да се отбележи, че всички публикации в представените по делото разпечатки

на електронни документи, създадени чрез профил изписан на К.ица – „Н. Г.“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook“ завършват с един и същи текст – „ЗАЕДНО МОЖЕМ ВСИЧКО! ВРЕМЕ Е ЗА ВЪЗРАЖДАНЕ НА ОБЩИНА ХАРМАНЛИ И БЪЛГАРИЯ!“

Следователно представените разпечатки на хартиен носител електронни документи са създадени от лице, което е наименувало профила си – Н. Г., споделя информация в качеството си на общински съветник в гр. Харманли от политическа партия „Възраждане“ и се интересува от провежданите по настоящото дело съдебни заседания с призив и очакване истината да възтържествува.

По тази причина да се приеме тезата, че не ответникът, а някое трето неизвестно по делото лице е автор на процесната публикация в социалната мрежа „Facebook“, следва да се установи, че: някой друг поне към 2021г. е създал профил с имената на ответника, като това при това е разполагал с негова снимка, че това същото лице съзнателно е написало от този профил процесните изявление в стремеж да навреди както на ищцата, така и на ответника, че това същото лице е наясно с дейността на политическа партия „Възраждане“, както и с развитието на производството по настоящото дело и определените дати на съдебните заседания.

За такива обстоятелства по делото няма никакви твърдения и доказателства, а същевременно е и житейски нелогично едно неизвестно по делото лице в период от над година да администрира профил под чуждо име и на което лице да са му известни факти и обстоятелства от личния и служебния живот на ответника. Следва да се има предвид и обстоятелството, че свидетелите по делото Ш. и С. са видели публикацията. Това се е случило и с други лица, съобразно показанията на свидетеля Д.. Това означава, че множество жители на гр. Харманли следят и се запознават с изявленията в профил, които е фалшив и злоупотребява с името и служебното положение на ответника, което също не намира опора в правилата на житейската логика.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че макар вещите лица да посочват, че чрез съдебно-софтуерна експертиза не може да бъде установено физическото лице, администрирало профил изписан на К.ица – „Н. Г.“ с уникален идентификационен номер № 100001650469702 в социалната мрежа „Facebook“ и ответникът да отрича притежаването на такъв от съвкупния анализ на доказателствата по делото може да се установи автора на процесните изявления, а именно – ответника.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди не подлежи на доказване, а се определя в зависимост от характера и интензитета на установените негативни последици от неправомерното деяние. Следователно за основателността на иска първо трябва да се изследва въпросът за неимуществените вреди, които са причинени на увреденото лице в следствие на извършеното противоправно деяние.

Доказателственият материал относно претърпените неимуществени вреди е изключително оскъден. Единствено показанията на свидетеля Д. са насочени към доказване на твърденията на ищцата за претърпените от нея вреди. Непосредствено след запознаване със съдържанието на процесната публикация ищцата се разстроила, чувствала се зле и морално засегната. Наложило се да вземе медицински медикамент от вида на „Валидол“. Свидетелят Д. споделя, че близки и познати и на двамата разбрали за публикацията и започнали да задават въпроси по повод на осъществената проверка от ищцата. Дълго време преживявала публикацията. От показанията на свидетелите Ш. и С. се установява, че процесната публикация също им е станала достояние. Съгласно разказаното от свидетеля Ш. след публикацията поведението на ищцата се променило, но по делото остава неустановено по какъв начин.

Настоящата инстанция намира, че доказаните неимуществени вреди се намират в пряка причинно-следствена връзка с извършеното от ответника деяние. Тя се установява от събраните доказателства по делото. Непосредствено след запознаване с процесната

публикация се е променило поведението и емоционалното състояние на ищцата – разстроила се, чувствала се зле и неоценена. Разпитаният свидетел Д. в хода на съдебното дирене е придобил преки впечатления за емоционалното и психическо състояние на ищцата както непосредствено след извършване на деянието, така и след това. Причинната връзка е зависимост, при която деянието е предпоставка за настъпване на вредата, а тя е следствие на конкретното деяние. Действието или бездействието е необходимо условие за настъпване на вредата, тогава когато без него тя не би възникнала. Причинените неимуществени вреди безспорно са резултат от противоправното поведение на ответника.

Предвид наличието на причинно-следствена връзка между противоправното деяние и твърдените неимуществени вреди, основен спорен въпрос по делото остава размерът на обезщетението, което следва да се присъди за репарация на причинените неимуществени вреди.

С оглед изложеното съдът намира, че са налице елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане, а именно – противоправно поведение, вреда, причинна връзка между деянието и вредата и вина. Поради това съдът счита, че предявения иск за неимуществени вреди е доказан по основание.

Относно размера на претенциите, съдът следва да съобрази следното:

Обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост – чл. 52 от ЗЗД. Съгласно т. 2 от ППВС № 4 от 1968г. справедливостта като критерий за определяне на размера на обезщетението на неимуществени вреди не е абстрактен критерий. Предполага се извършването на фактическа преценка с оглед на конкретните факти и обстоятелства, както и личността на увредения. Същевременно чрез обезщетението се цели възстановяване на психическото равновесие на пострадалия и компенсация за претърпените отрицателни емоции.

От една страна при определяне на размера на обезщетението следва да се има предвид начина на извършване на деянието, а именно чрез социална мрежа. Следователно разгласяването на позорните обстоятелства /приписването на престъпление/ е станало достояние на широк кръг от лица, доколкото процесната публикация е публична и може да бъде възприета от всеки един потребител на социалната платформа “Facebook”, независимо дали е от „приятели“ на съответния профил. Разгласяването на позорните обстоятелства публично по начин, който да позволи да станат достояние на неограничен кръг лица, следва да се счете като обстоятелство увеличаващо интензитета на претърпените вреди – пред повече хора е било уронено доброто име на ищцата. В тази насока са и свидетелските показания. Свидетелите Ш. и С. също са възприели процесната публикация, а съгласно показанията на свидетеля Д. роднини, близки и познати са прочели публикацията и са търсили ищцата за допълнителна информация.

От друга страна по делото не се установява възникването на останалата част от твърдените от ищцата вреди. Не се доказва по делото да са настъпили вреди за семейството на ищцата, същата да е била подложена на постоянен стрес или сочената в исковата молба загуба на сън. Не се установява и в какъв период от време ищцата се е чувствала зле и разстроена, като следва да се има предвид, че той не би могъл да е по-дълъг от 15 дни, доколкото процесната публикация е от 16.09.2021г., а исковата молба е депозирана на 01.10.2021г. Не се доказва и до кога са продължили твърдените обаждания и интерес към процесната публикация.

Не на последно място следва да се има предвид и длъжността, която ищцата заема. Заемайки позицията „секретар на община Харманли“ ищцата доброволно е приела една публична роля, която е свързана с това поведението и действията ѝ да бъдат критикувани от обществеността. От друга страна ответникът, като общински съветник, също е приел една публична роля, която изисква от него политическа и обществена активност. Част от тази активност е подлагането на критика поведението и действията на други политически субекти, държавни и общински органи. Също така се предполага, че тази критика е по-

настоятелна, настъпателна и често безкомпромисна. Тази критика обаче не следва да включва клеветнически твърдения. Следва да се има предвид, че изнасянето и разгласяването на факти, основани на вече изнесени данни /верни или не/, не освобождава от отговорност лицето, което продължава да ги поставя на разискване. Ето защо макар позицията, която ответникът да заема да предполага обсъждане и критикуване на дейността на община Харманли, не следва да разпространява непроверена информация, която може да представлява невярно позорно обстоятелство, или да съдържа обидни квалификации.

Следователно ищцата заемайки, длъжността секретар на община Харманли, е приела негативните последици от тази работа, а именно общественото обсъждане на изпълнението на служебните ѝ задължения, поради което следва да проявява по-висока степен на толерантност и да бъде готова да бъде обект на оценка и критика в по-висока степен от останалите субекти на правото. Това естествено не означава, че ищцата следва да не защитава своите права, когато счита, че са накърнени, и да се примирява с отправянето на клеветнически твърдения. Изложеното следва да се вземе предвид единствено при определяне на размера на дължимото ѝ обезщетение.

С оглед изложеното за начина на разгласяване на позорните неверни обстоятелства, за интереса към публикацията, изразяващ се в обаждания от близки и познати, които да се интересуват от нея, за емоционалното състояние на ищцата непосредствено след научаване за публикацията, за характера и вида на клеветническите обстоятелства, включващи и приписване на престъпление, което е високо обществено укоримо и от друга страна за обществено значимата длъжност, заемана от ищцата, предполагаща публичен интерес и критика към изпълнение на задълженията ѝ, за липсата на доказателства за периода на промяна в поведението ѝ и емоционалното и психическото ѝ състояние, както и за конкретното влияние на публикацията върху репутацията ѝ и върху семейството ѝ, съдът намира, че справедливият размер на обезщетение е 1500,00 лева.

С тези мотиви съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен частично до 1500 лева, а в останалата част до пълния предявен размер да бъде отхвърлен.

Предвид крайния изход от правния спор право на разноски имат двете страни по делото. Такива са били поискани, като са представени списъци по чл. 80 от ГПК. Съдът счита, че в полза на ищцата следва да се присъди сума в размер на 842,75 лева съразмерно на уважената част от иска, а на ответника сума в размер на 400,00 лева, съразмерно на отхвърлената част от иска.

На основание чл. 81 от ГПК доколкото искът е уважен в размер на половината от претендирания намира, че следва всяка от страните да заплати сума в размер на 98,65 лева по сметка на Районен съд – Харманли, доколкото сума в размер на 197,30 лева е била заплатена от бюджета на съда за изготвяне на заключение по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Н. Д. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** да заплати на Ц. Х. М., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** сума в размер на 1500,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от публикация от дата 16.09.2021г в социалната мрежа „Facebook”, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 01.10.2021г. до окончателното ѝ изплащане, като искът до пълния му предявен размер от 3000 лева **ОТХВЪРЛЯ**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Н. Д. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** да заплати на Ц. Х. М., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** сума в размер на 842,75 лева, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Ц. Х. М., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** да заплати на Н. Д. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул.

****сума в размер на 400,00 лева, представляваща направените по делото разноси.

ОСЪЖДА Н. Д. Г., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** да заплати сума в размер на 98,65 лева по сметка на Районен съд – Харманли, представляващи изплатено възнаграждение на вещо лице.

ОСЪЖДА Ц. Х. М., ЕГН *****, с адрес гр. Харманли, бул. **** да заплати сума в размер на 98,65 лева по сметка на Районен съд – Харманли, представляващи изплатено възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис на страните пред Окръжен съд – Хасково.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____